

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΧΤΥΠΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΜΑΣ | Ο ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

”Οχι! Φτωχός δὲν εἶναι ἐ τόπος μας. ”Οπως τὸ εἴπαμε κα
ἄλλοτε ἀπὸ τὴ στήλη τούτη. Γιατὶ ὁ ἐπιφανειακὸς χώρος τῆς Ἐλ
λάδος, εὔνοει ἀναμφισθήτητα κάθε ἐπίδοση, μὲ θαυμαστὴ μάλι
στα ἀπόδοση καὶ ποικιλία. ’Ο ύπόγειος πλούτος της εἶναι ἀπέ
ραντος καὶ ἀνεκτίμητος καὶ ὁ ἐνάλιος τομέας εἶναι ἀνεξάντλη
τος πρὸς ἔκμεταλλευσιν.

Κάτι ἄλλο, λοιπὸν μᾶς λείπει. Κι' αὐτὸν εἶναι τὸ μυαλό! Ο νοῦς! Ή γνώση... Διότι δὲν ἐνεργούμε μὲν νοικουρωσύνη καὶ μὲ σύνεση, σὰν μιὰ ἑλληνικὴ οἰκογένεια ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς ὥργανωμένης καὶ πολιτισμένης δημοκρατικῆς καὶ χριστιανικῆς Πολιτείας, ἀλλὰ σκεφτόμαστε πῶς νὰ ἔκμεταλλευθούμε ό ἔνας τὸν ἄλλο καὶ πῶς νὰ χορτάσουμε εἰς βάρος καὶ κυρίως ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τοῦ πλησίον μας, ποὺ τὸν θεωρούμε ώς ἀνίσχυρον νὰ ἀμυνθῇ

‘Η δὲ πολιτική ἡγεσία μας ὅχι μόνο σήμερα, γιὰ νὰ εἰμεθοειλικρινεῖς, ἀλλὰ καὶ χτές καὶ ἄλλοτε, δὲν σκέφτεται καὶ δὲν ἐνεργεῖ μὲ τὴν εὐθύνη ποὺ ἐπωμίζεται γιὰ τὸ σύνολο ὅταν βρίσκεταστὴν Κύβερνηση, ἀλλὰ τὴν ἀπασχολεῖ ἐντατικὰ καὶ μόνον ἵσωπῶς νὰ διολέψῃ καὶ νὰ ίκανοποιήσῃ τοὺς ὀπαδούς της καὶ πῶς νὸμεγαλώσῃ τὸ κόμμα της, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ διατηρῆται στὴν ἔξουσία, ἀδιαφορούσα γιὰ τοὺς ἄλλους καί, μάλιστα, καταδιώκουσα τοὺς πολιτικούς καὶ κομματικούς ἀντιπάλους της, καὶ ἐγκαταλείπουσα ὅλους τοὺς ἀντιθέτους της καὶ τὸ λαό.

Αὐτή είναι ή ἀλήθεια. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια αὐτῇ ἐκπορευόμενοι, μπορούμε ἀλάνθαστα νὰ προσδιορίσουμε τὴν πραγματικότητα ποὺ ζοῦμε. Γιατὶ ἔὰν δὲν εἴμασταν τόσον ἔξαθλιωμένοι καὶ διηρημένοι στὸν πολιτικὸ τομέα, καὶ ἔὰν δὲν εἴμασταν, τόσο ἐπικίνδυνα κομματικὰ ἔχθρικοι μεταξύ μας, μὲ λίγη καλὴ θέληση θὰ ζούσαμε ὅλοι μὲ συνεργασία καὶ ἀλληλεγγύη καὶ θὰ μπορούσαμε τότε ὅλοι μαζύ, νὰ οἰκοδομήσουμε ἐνα πολὺ καλὸ παρὸν καὶ ἔνα μέλλον εύτυχισμένο γιὰ τὰ παιδιά μας.

Δὲν ἐπιδεικνύουμε σοφία. Οὔτε θέλουμε νὰ φανοῦμε συνετῶτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἐλλὰ τὰ πράγματα μᾶς ὁδηγοῦν μόνα τους. Καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας ποὺ νὰ μὴ βλέπῃ καὶ νὰ μὴν ὁμολογεῖ ὅτι δὲν πάμε καθόλου καλά, ἐὰν βέβαια τὰ πράγματα τὰ μετράει μὲ τὴ λογικὴ. Γιατὶ ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἡ δική μας μαζύ, δὲν εἶναι ἔννοια ἀφηρημένη, ὥστε νὰ χρειάζεται σοφία καὶ λεπτὴ διαίσθηση γιὰ νὰ τὴν ἐρευνήσουμε. Εἶναι πραγματικότης. Ἐνώπιον τῆς ὁποίας βλέπουμε, ἄλλους, τοὺς ὀλίγους, νὰ ἔκτρεπωνται σὲ ἀπολαύσεις ματαίας ποὺ ἀπαιτοῦν σπατάλας χρήματος καὶ ἡθικῶν δυνάμεων καί, ὄλλους, τοὺς πολλούς, νὰ συντρίβωνται κάτω ἀπὸ τὴν φτώχεια καὶ τὶς στερήσεις καὶ ὅταν ἀκόμα ἐργάζονται καὶ μοχθοῦν, μὴ ἔχοντες καὶ τὰ πιὸ ἀπαραίτητα, πολλὲς φορὲς ἀκόμα καὶ τὸ ψωμί! . . .

Αλλὰ είναι άπαράδεκτο πλέον καὶ άποτελεῖ ἔγκλημα, ἐνῷ ξ-
χουμε δόλες τις δυνατότητες ως σύνολο νὰ ζήσουμε δόλοι ἀνθρωπι-
νώτερα μὲ τὴν στοιχειώδη μονάχα χριστιανική ἀλληλεγγύη ἄλλοι
—καὶ εἴπαμε οἱ ὀλίγοι—ἀπλαμβάνουν τὴ ζωὴ ὑπὸ τὴν πιὸ χυδαία
μορφὴ τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ματαιοδοξίας καὶ ἄλλοι—οἱ πολλοὶ
—δεν ἔχουν καὶ νὰ διακονεύουν καὶ τὰ πιὸ ἀπαραίτητα.

“Ομως ό λαός δὲν είναι σήμερα έκεινος που ήταν χτές. Πού ζούσε «κλεισμένος» μέσα στὸν πιὸ συχαμερὸ ἀναχρονισμό, τυλιγμένος στὰ κουρέλια τῆς φτώχειας του καὶ ὅταν ἀκόμα είργάζετο καὶ ἐπτέθη. Σύμετρος τούτου οὐδέποτε οὐδέποτε

μόνον δταν ἐπιβληθῆ ἀπὸ τὸ Κράτος μιὰ δίκαιη κατανομὴ το-
πλούτου της καὶ διὰ τῆς ἔργασίας ὅλων.

Καὶ εἶναι ἀνάγκη πλέον ἐπιτακτικὴ καὶ κατεπείγουσα, νὸ^τ
ἀξιοποιηθοῦν τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ ἀγρότου, νὰ αὐξηθοῦν
τὰ ἡμερομίσθια τοῦ ἐργάτου καὶ ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων ἔω^ν
τὰ λογικὰ ὅρια, νὰ τακτοποιηθοῦν οἱ συντάξεις ὅλων τῶν ἀπο-
μάχων τῆς ζωῆς κατὰ τρόπο ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ζοῦν καὶ αύτο-
μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ πολιτισμένα καὶ μαζὺ μ' αὐτοὺς καὶ η σύν-
ταξις τῶν ἀγροτῶν.

Παράλληλα ὅμως, μὲ δὲ αὐτά, πρέπει νὰ γίνῃ καὶ κάτιλλο. Νὰ καταργηθοῦν δὲς οἱ νόθες λύσεις μὲ τὴν περικοπὴν τῶν τῶν ἐκτάκτων καὶ ἀνωμάλων ἐπιχορηγήσεων καὶ ἀποζημιώσεων, νὰ καταργηθῇ ἡ πολυθεσία, νὰ μειωθῇ ἡ βουλευτικὴ ἀποζημιώσις καὶ νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν, νὰ καταργηθοῦν ἀκόμα δὲς οἱ μεγάλες διακρίσεις ποὺ ἀπορροφοῦν τεράστια ποσὰ τοῦ Δημοσίου χρήματος, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ ὑστέρημα καὶ τὸν μόχθον τοῦ λαοῦ.

Διότι ύπάρχουν περιπτώσεις σπατάλης πού προκαλούν φρίκη για τὸ κατάντημα τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Χιλιάδες ψευτοσυνάπτηροι, ψευτοσυνταξιούχοι, ἀργόμισθοι καὶ ἀργόσχολοι, ἀμειβόμενοι ἡγεμονικά, ἀποστολὲς σὲ ζένα Κράτη δίχως σκοπό δεξιώσεις καὶ τελετές χωρὶς κανένα φρένο, καὶ ὅλ' αὐτὰ ἀπὸ τὰ πετσὶ ἐνὸς μαρτυρικοῦ λαοῦ ποὺ ἔφτασε στὸ ἔσχατο ὅριο τῆς πενίας, τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀντοχῆς.

Καὶ ἔπειτα καὶ ὁ κομματικὸς διχασμός, ποὺ ἔφτασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ συμπλέκωνται οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ μέσον στὸν Ἱερὸν χῶρο τῆς Βουλῆς, ἀλληλούθριζόμενοι καὶ γρονθοκοπούμενοι «ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ», ὁ όποιος τοὺς ἔστειλε ἐκεὶ γιὸν νὰ λύσουν τὰ προβλήματά του καὶ νὰ ἀπαλύνουν τὴν δυστυχίαν του...

Πολλὰ κόμματα, πολλές ιδέες, πολλοί Ἀρχηγοί, τύφλωσις σωστή ἀπὸ ἐγωϊσμὸν καὶ κούφια φιλοδοξία, ἐνῷ οἱ ἄλλοι λαοί μὲ πρακτικὸ πνεῦμα καὶ μὲ περίσκεψι, ἀναβαπτίζονται εἰς τὰ δεδομένα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ καὶ δημιουργοῦν τὶς καλύτερες προϋποθέσεις γιὰ τὴν εὐημερία τοῦ λαοῦ.

΄Αλλὰ ἔως πότε ὅλ’ αὐτά; “Ἐως πότε θὰ μποροῦν οἱ ὄλι-
γοι νὰ ζοῦν εἰς βάρος τῶν πολλῶν, ἀδιαφοροῦντες ἂν ὁ λαὸς ὁ
ἔργαζόμενος στερεῖται καὶ αὐτοῦ τοῦ ψωμιού πολλές φορές, ἐ-
νῷ δικαιοῦται ἐκ τῶν ιδίων κόπων του νὰ ἔχῃ ὅλες τὶς ἀνέσεις,
ἢ τούλαχιστον τὶς στοιχειώδει”, τὸ νερό, συγκοινωνία, φῶς, για-
τρό, ἀσφάλιση τῶν γηρατιῶν του, τὸ ψωμί του καὶ λίγη ἀνα-
ψυχή;

Κύριοι! "Ενα πράγμα δὲν έχετε προσέξει δυστυχώς. "Ότι τὸ νῆμα τῆς ζωῆς γιὰ τὸν καθένα, δὲν εἶναι οὕτε πολὺ μεγάλο, οὔτε ἔφθαστο.

Δέν ἔχετε προσέξει διόλου, ὅτι σήμερα νέοι, αὔριο γέροι
καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα κλείνει ό κύκλος τῆς πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς,
γιὰ νὰ μποῦμε δύοι μας, ὁ καθένας μὲ τὴ σειρά του, ἡ ὁ-
ποία κι' αὐτὴ δενείναιδική μας ὑπόθεσις, μέσα στὴ μοιραία
βάρκα, τοῦ μοιραίου τέλους.

Σκεφθῆτε λοιπὸν σεῖς ποὺ κυβερνᾶτε τὸν λαόν, ἐν ὀνόματι

Νὰ τὸ προσέξουμε αὐτό. Νὰ τὸ σκεφθοῦμε. Νὰ τὸ βασανίσουμε καὶ νὰ τὸ ἐρευνήσουμε. Χθὲς δὲ Καραμανλῆς. Σήμερος δὲ Μαρκεζῆνης. Αὔριο δὲ Γρίβας ή δὲ Μπαλταζῆς. "Η ας τον. Καὶ εἶναι πάντα δέσμοις, ἐνῷ πρόεται νάνα Κυριαρχος.

όποιος σδηποτε ἄλλος ἀρχηγὸς κόμιστας ἐκλέγῃ ἐκείνους, ποὺ θὰ ἐργασθοῦν

Ο κ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

τος. "Ολ' αὐτά εἶναι ὑπέρ του λαοῦ γι' αὐτόν. Καὶ θὰ τοῦ ἔξασφαλίσουν καλύτερες ἡμέρες, καλύτερη ζωή. Γι' αὐτὸ στὴν πολιτικὴ ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε

Πρόσετε πιλά νὰ μᾶς ὑπολογίζουν καὶ νὰ μὴ μᾶς θεωροῦν «έξασφαλ-
μένα» καὶ τυφλὰ δικοῖς τὸν. Νὰ μὴ
ὑποροῦν κανένας νὰ μᾶς μετροῦν
τούς γορφεῖα τους σὰν νούμερα. «Αρ-
χετὰ μᾶς ἔταλιτώδησαν καὶ μᾶς ἀ-
γνόησαν ὡς τῷος. Ἡ μοίσα μᾶς δὲν
εἰν» αὐτῆ, ἡμεῖς τὴν κάναμε τέτοια,
μὲ τοὺς ἐνθουσιασμούς μας. Μὲ τὴν
ἀγνοητῶντας μας. Μὲ τὴν ἀνέξικακα
ἐκλογική ἀναμέρηση δὲν πρέπει κα-
νένας νὰ λέῃ «αὗτὸς εἶναι φίλος μου,
συγγενῆς μου, πατριώτης μου καὶ θά-
τον ψηφίσω». Διότι καὶ μ' ὅλ' αὐ-
τά, διπάν ὁ ἐκλεγόμενος δὲν ἔχει ἀ-
ξία προσωπικὴ καὶ ἀρετές τιμίους καὶ
ἴκανον ἀρχηγοῦ τοῦ λαοῦ, πάντα καὶ
χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ κάνει κακὸ γιὰ
τοὺς πολλούς, τοὺς βλάπτει. Τοὺς
ξημάνωνει κατὰ πολλοὺς τρόπους.

Ἐτοι καὶ ἐδῶ τώρα. Οἱ Μαρκεῖναι, οἵσθε ἀνάμευσα μας. Καὶ θὰ μᾶς αὐλέσουμεν εἰς τὸ πόλεμον.

Μὰ ν' ἀν εἶναι ἡ μοίρα μας αὐτή, νὰ μᾶς ἔχουν τελευταῖον, νὰ τηνὶς ἀλλάξουμε ἡμεῖς, μὲ τὸ στανιό. Μὲ τὴν ἀποφασιστικότερα μας. Μὲ τὸν σωστὸν πολιτικὸν καὶ κομματικὸν προσανατολισμὸν μας. Γιατὶ στὰ δημόσια ποάγματα καὶ στοὺς ἀγῶνες μας μηδηγ για τὸ πρόγραμμά του, γιὰ τὸν δόρυμό τὸν πολιτικὸν ἀπολογεῖται. Δὲν ἔχει καμμία σημασία ἂν διδιος θέλει νὰ μπῇ σὲ μεγαλύτερο κύκλῳ τοῦ λαοῦ καὶ ἔχεται τώρα καὶ σὲ μᾶς, νὰ μᾶς «κυατακήσῃ» γιὰ νὰ τὸν ἀπολογεῖται. Αὐτὸ δὲν ἀφοῦ διῆται ἀλλὰ τὸν διδιος

γιὰ τὸ κοινὸ συμφέρον πρὸ παντός, Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι δικό μας θέμα,

